

THƯ CẢM ƠN

Lần này thật sự chúng con bất ngờ khi nhận được tin báo rằng sẽ nhận được học bổng Từ Bi trước tết bởi năm nào cũng sau tết chúng con mới được nhận. Nó đến đúng lúc cuối năm,thời điểm mà chúng con những sinh viên xa nhà rất cần tiền mặc khác nó đến đúng lúc chị con bị bệnh,cần tiền để nhập viện, nên dường như niềm vui được nhân đôi.

Đó là một ngày bận rộn với chúng con. Vừa kết thúc môn thi học kỳ chúng con phải lật đật đến ngay cho kịp làm lễ nhận học bổng. Bình thường thì về chúng con thường ngủ một giấc để lấy lại cân bằng để ôn môn tiếp theo,nhưng hôm nay mọi sự mệt mỏi ấy dường như không còn mà thay vào đó là sự hân hoan,vui sướng. Buổi lễ nhận học bổng diễn ra rộn rịp trong hơn nửa tiếng đồng hồ nhưng đầy niềm vui,tiếng cười. Điều đó thể hiện qua ánh mắt ,nụ cười, những lời phát biểu của tất cả mọi người có mặt trong buổi lễ trao học bổng.

Kết thúc buổi lễ,các con và các cô bác đến một quán café cạnh sông Hương thơ mộng,nơi mà mọi người có thể tâm sự những buồn vui,khó khăn và cả những gì đã đạt được. Và chúng con lại được thấu hiểu hơn những công việc hàng ngày cô Duyên làm để giúp đỡ mọi người ,mang về những số tiền học bổng để phát cho chúng con. Thật sự chúng con không biết nói gì hơn ngoài hai chữ cảm ơn. Và trên hết chúng con thấy được rằng mình phải cố gắng tham gia những hoạt động từ thiện,cộng đồng hơn nữa bên cạnh việc học tập để xứng đáng là một người con trong hội Từ Bi Foudation.

Rồi như thường lệ ,các con được theo chân các cô bác đem chút lòng thành đến với các mảnh đời bất hạnh. Lần này là khoa nhi-ung thư. Do chúng con vừa mới đi lâm sàng nhi xong nên rất thấu hiểu những gì mà những đứa trẻ bất hạnh và gia đình phải trải qua,họ rất cần những tấm lòng hảo tâm để giúp họ có thêm nghị lực vượt qua những khó khăn về vật chất và nỗi đau tinh thần quá lớn. Được đi lâm sàng,được tiếp xúc nhiều nên việc tiếp xúc để tâm sự với cha mẹ ,để vui chơi cùng với những đứa trẻ trở nên dễ dàng hơn rất nhiều. cầm số bì thư trên tay,chúng con nhanh chóng tỏa ra khắp phòng,chia sẻ những khó khăn và trao số tiền đến tận tay các bậc cha mẹ. Mặc dù số tiền là quá ít so với những chi phí chữa trị nhưng chúng con thấy được sự vui sống,kích lệ ánh lên trong ánh mắt của họ,những con người ngày ngày chiến đấu giành giật sự sống về cho những đứa con của họ. Trong

lúc tâm sự,các bậc phụ huynh cũng có nói mặc dù số tiền ít thui nhưng hơn hết giá trị tinh thần mới thật sự to lớn. Nhìn những đứa trẻ ngay thơ vui đùa bên chúng con,chạy theo nắm tay chúng con cho đến khi phát xong tất cả,nhìn những đứa trẻ khác với vẻ mặt đau đớn,buồn bã,nhìn những phụ huynh ,thậm chí là những đứa trẻ chạy theo kêu chú ơi,cho tui(cháu) xin thêm bì nữa được không mà lòng chúng con như quặn lại. Ước gì chúng con có thật nhiều tiền –điều duy nhất lóe lên trong tiềm thức chúng con... và một lần nữa chúng con thấy mình thật sự may mắn,thật sự hạnh phúc khi vẫn khỏe mạnh,từ nhỏ đến lớn ít khi làm bạn với giường bệnh,vẫn được vui chơi,học tập và cả một tương lai đầy hứa hẹn phía trước. Đường như bấy nhiêu đó đủ sức xóa di những khó khăn mà chúng con gặp phải trong cuộc sống sinh hoạt và học tập. Chúng con tự nhủ với lòng rằng sẽ cố gắng học tập thật tốt,tham gia nhiều hơn nữa những hoạt động từ thiện,xã hội để trau dồi kiến thức và đạo đức để trở thành một người bác sĩ thật tốt trong tương lai,để có thể giúp đỡ người khác như những gì mình từng được giúp đỡ và hơn thế.

Năm cũ đã qua,năm mới đã đến,ngồi lại hồi ức về những gì ngày hôm đó mà con còn nguyên sự xúc động. Chúng con không biết nói gì hơn ,chúng con cin kính chúc sức khỏe,chúc bình an và mọi điều may mắn đến với các cô bác,và mọi người trong hội Từ Bi. Mong năm mới mong mọi điều tốt lành đến với mọi người để cuộc sống này ngày càng nhiều tiếng cười và bớt đi những mảnh đời bất hạnh. Chúc Mừng Năm Mới!!!!!!